AU a Catalunya Pàgina 1 de 2

LOGSE: Grec

Pautes de correcció

SÈRIE 6

Opció A

1. La traducció del text podria ser com segueix: [3 punts]

I el més terrible de tot és que de nit sóc l'únic de tots els altres que no dorm, sinó que cal que jo aleshores porti les ànimes a Plutó i que faci de guia dels morts.

2. Anàlisi sintàctica. [2 punts]

El text constitueix un únic període sintàctic, format per una oració principal i una oració subordinada completiva introduïda per la conjunció $\delta \tau \iota$ que té un doble predicat unit per la conjunció adversativa $\dot{\alpha}\lambda\lambda\dot{\alpha}$.

L'oració principal és una oració nominal, el subjecte de la qual és la subordinada completiva. La forma verbal està el.líptica (ἐστι) i τὸ πάντων δεινότατον fa de predicat nominal, on el nucli (δεινότατον), que és un superlatiu està determinat pel genitiu πάντων.

La primera de les oracions subordinades té com a verb καθεύδω, μόνος τῶν ἄλλων és un complement predicatiu referit al subjecte i νυκτὸς és un genitiu que fa la funció de complement circumstancial de temps.

La segona de les oracions subordinades té com a verb la forma impersonal $\delta \epsilon \hat{\iota}$, de la que depenen, fent la funció de subjecte, dues oracions d'infinitiu, unides per la correlació καὶ ... καὶ. Ambdós infinitius comparteixen subjecte en acusatiu ($\mu \epsilon$). El primer dels infinitius (ψυχαγωγε $\hat{\iota}$ ν) té un complement circumstancial de temps (τότε) i un complement indirecte (τῷ Πλούτωνι). La segona oració d'infinitiu està formada pel verb ($\epsilon \hat{\iota} \nu \alpha \iota$) i per l'atribut referit al subjecte ($\nu \epsilon$ κροπομπὸν).

3. En el següent llistat de formes totes són acusatius plural, llevat de dues. Indica-les.[1 punt]

γένους, πλήθους.

- 4. Les parelles de paraules següents contenen, cadascuna d'elles una paraula grega, identifica-la [2 punts]
- a. pedagogia, pediatre ὁ παῖς (nen)
- b. pseudònim, onomàstica τὸ ὄνομα (nom)
- c. somàtic, cromosoma τὸ σῶμα (cos)
- d. pragmatisme, pragmàtic τὸ πρᾶγμα (fet, actuació)
- e. ornitologia, ornitorinc ὁ ὄρνις (ocell)
- 5. Indiqueu al quadernet de respostes la resposta correcta seguint l'ordre d'aparició de les preguntes: [2 punts]
 - a.3 : la guerra del Peloponès
 - b.2: Ítaca
 - c.3: perquè Paris va raptar Helena i se la va endur a Troia
 - d.1: els atenesos
 - e.2: Hera

Pautes de correcció

Pàgina 2 de 2

LOGSE: Grec

Opció B

1. La traducció del text podria ser com segueix: [3 punts]

I el més terrible de tot és que de nit sóc l'únic de tots els altres que no dorm, sinó que cal que jo aleshores porti les ànimes a Plutó i que faci de guia dels morts.

2. Anàlisi sintàctica. [2 punts]

El text constitueix un únic període sintàctic, format per una oració principal i una oració subordinada completiva introduïda per la conjunció ὅτι que té un doble predicat unit per la conjunció adversativa ἀλλὰ.

L'oració principal és una oració nominal, el subjecte de la qual és la subordinada completiva. La forma verbal està el.líptica (ἐστι) i τὸ πάντων δεινότατον fa de predicat nominal, on el nucli (δεινότατον), que és un superlatiu està determinat pel genitiu πάντων.

La primera de les oracions subordinades té com a verb καθεύδω, μόνος τῶν ἄλλων és un complement predicatiu referit al subjecte i νυκτὸς és un genitiu que fa la funció de complement circumstancial de temps.

La segona de les oracions subordinades té com a verb la forma impersonal $\delta \epsilon \hat{\iota}$, de la que depenen, fent la funció de subjecte, dues oracions d'infinitiu, unides per la correlació καὶ ... καὶ. Ambdós infinitius comparteixen subjecte en acusatiu (με). El primer dels infinitius (ψυχαγωγε $\hat{\iota}$ υ) té un complement circumstancial de temps (τότε) i un complement indirecte (τῷ Πλούτωνι). La segona oració d'infinitiu està formada pel verb (ε $\hat{\iota}$ ναι) i per l'atribut referit al subjecte (νεκροπομπὸν).

3. Dir a quina d'aquestes paraules correspon l'anàlisi morfològica següent: [1 punt]

εὔχεσθαι: infinitiu present, veu mitja

ἐποίουν: 1ª i 3ª persona del plural, imperfet d'indicatiu, veu activa

ἀηδόνας: acusatiu plural, substantiu masculí

θηρεύομεν: 1ª persona del plural, present d'indicatiu, veu activa προσηγόρευσε: 3ª persona del singular, aorist d'indicatiu, veu activa

- **4.** Dir una o dues paraules en català o castellà formades sobre la paraula grega donada. Les respostes són exemples d'entre d'altres de possibles. [2 punts]
- a. τὸ χρῶμα policromia, cromàtic.
- b. ἡ γυνή ginecòleg, gineceu.
- c. ὁ ἰατρός geriatria, psiquiatria.
- d. ὁ βίβλος biblioteca, Bíblia.
- e. $\mu \acute{\epsilon} \gamma \alpha \varsigma$ megalomania, megafonia.
- 5. Llegeix el següent text d'Eurípides i respon a les questions plantejades. La redacció que segueix inclou els principals temes que s'haurien de tractar. [2 punts]

Eurípides és un poeta tràgic, les seves obres són, per tant, tragèdies. La tragèdia i la comèdia tenien lloc en el context de les festes dedicades al déu Dionís, senyor del vi i de la màscara. La tragèdia reprèn temes i motius del mite grec, però, a diferència de la poesia èpica, no és una forma narrativa, és a dir, no s'hi expliquen les gestes dels herois a manera de narració, sinó que la tragèdia és acció, és debat, és enfrontament entre els personatges que el poeta tràgic posa sobre l'escena. L'heroi protagonista sovint no troba altra alternativa a la seva pròpia condició heroica que la mort, ja que la tragèdia sol plantejar una situació límit.

Des del punt de vista formal, la tragèdia hereta elements de la poesia lírica arcaica i per això alternen les parts recitades pels actors amb les parts cantades pel cor.

L'episodi que reprèn aquí Eurípides és l'episodi del Ciclop que Homer narra a l'*Odissea*, que és un poema èpic. En el poema homèric, Ulisses aconsegueix escapar del Ciclop gràcies a la seva astúcia. Ulisses primer embriaga el Ciclop amb vi i després l'orba del seu únic ull. El Ciclop és fill de Posidó, el senyor del mar i, per això, funestament perseguirà Odisseu en el seu retorn, fent tots els possibles perquè aquest moment desitjat de retrobar Ítaca no arribi mai, però Odisseu gaudeix de la protecció constant de la deessa Atena, la qual l'ajuda a arribar fins a Feàcia, on Odisseu recupera la seva condició heroica i pot, des de l'illa dels feacis, tornar finalment a Ítaca.